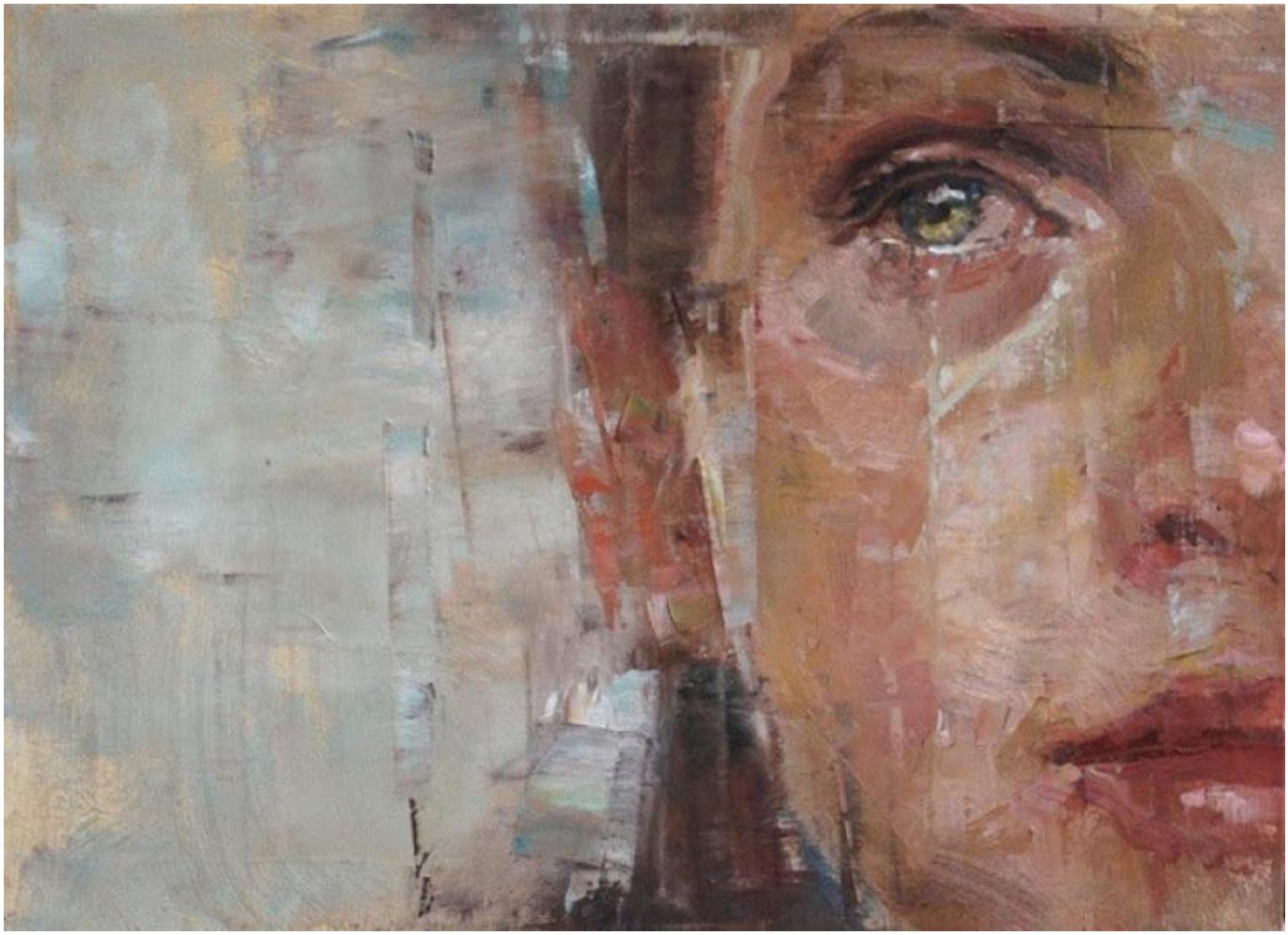
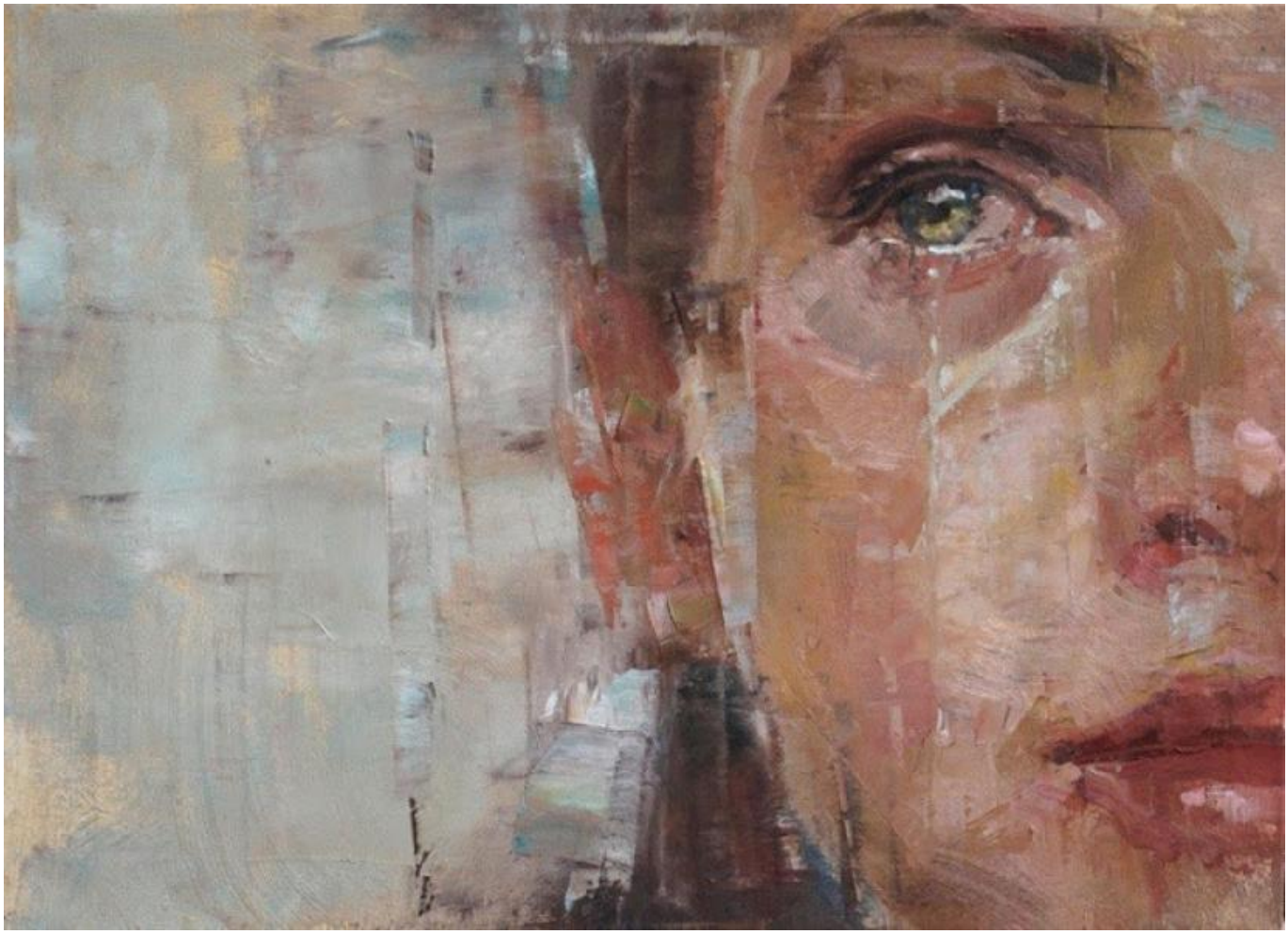
29 Σεπτεμβρίου 2020

Άγιος Παΐσιος: Η κατάρα πιάνει όταν υπάρχει αδικία

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Αυτός που δέχεται την κατάρα, βασανίζεται σε αυτήν την ζωή, θα βασανίζεται και στην άλλη, γιατί ως εγκληματίας θα τιμωρηθή εκεί από τον Θεό, αν δεν μετανοήση και δεν εξομολογηθή. Για να καταρασθή κανείς, σημαίνει ότι έχει κακία.

Γέροντα, πότε πιάνει η κατάρα;

– Η κατάρα πιάνει, όταν υπάρχη στη μέση αδικία. Αν λ.χ. κάποια κοροϊδέψη μια πονεμένη ή της κάνει ένα κακό και η πονεμένη την καταρασθή, πάει, χάνεται το σόι της. Όταν δηλαδή κάνω κακό σε κάποιον και εκείνος με καταριέται, πιάνουν οι κατάρες του. Επιτρέπει ο Θεός και πιάνουν, όπως επιτρέπει λ.χ. να σκοτώση ένας κάποιον άλλον. Όταν όμως δεν υπάρχη αδικία, τότε η κατάρα γυρνά πίσω σε αυτόν που ...την έδωσε.
– Και πως απαλλάσσεται κάποιος από την κατάρα;
– Με την μετάνοια και την εξομολόγηση. Έχω υπόψιν μου πολλές περιπτώσεις . Άνθρωποι που ταλαιπωρήθηκαν από κατάρα, όταν το κατάλαβαν ότι τους καταράσθηκαν γιατί είχαν φταίξει, μετάνοιωσαν, εξομολογήθηκαν και τακτοποιήθηκαν. Αν αυτός που έφταιξε πη: « Θεέ μου, έκανα αυτό και αυτό, συγχωρεσέ με ... » και εξομολογηθή με πόνο και ειλικρίνεια, τότε ο Θεός θα τον συγχωρήση. Θεός είναι.
– Και τιμωρείται μόνον αυτός που δέχεται την κατάρα ή και αυτός που την δίνει;
– Αυτός που δέχεται την κατάρα, βασανίζεται σε αυτήν την ζωή, θα βασανίζεται και στην άλλη, γιατί ως εγκληματίας θα τιμωρηθή εκεί από τον Θεό, αν δεν μετανοήση και δεν εξομολογηθή. Γιατί, εντάξει, μπορεί κάποιος να σε πείραξε. Εσύ

όμως με την κατάρα που δίνεις, είναι σαν να παίρνης το πιστόλι και να τον σκοτώνης. Με ποιο δικαίωμα το κάνεις αυτό; Ό,τι κι να σου έκανε ο άλλος ,δεν έχεις δικαίωμα να τον σκοτώσης . Για να καταρασθή κανείς, σημαίνει ότι έχει κακία. Κατάρα δίνει κανείς, όταν το λέει με πάθος, με αγανάκτηση.

Η κατάρα, όταν προέρχεται από άνθρωπο που έχει δίκαιο, έχει μεγάλη ισχύ. Ιδίως η κατάρα της χήρας. Θυμάμαι, μια γριά είχε ένα αλογάκι και το έβαζε στην άκρη του δάσους να βοσκήση. Επειδή ήταν λίγο ζόρικο, είχε βρει ένα γερό σκοινί και το έδενε. Μια φορά πήγαν στο δάσος τρεις γυναίκες να κόψουν ξύλα. Η μία ήταν πλούσια, η άλλη χήρα ήταν ορφανή και πολύ φτωχιά . Είδαν το άλογο που ήταν δεμένο με το σχοινί και βοσκούσε και είπαν: « Δεν παίρνουμε το σχοινί να δέσουμε τα ξύλα; » Το έκοψαν στα τρία και πήρε η καθεμιά από ένα κομμάτι να δέσουν τα δεμάτια τους. Επόμενο ήταν να φύγη το άλογο. Όταν ήρθε η γριά και δεν βρήκε το ζώο, αγανάκτησε. Άρχισε να το ψάχνη παντού. Παιδεύτηκε πολύ να το βρη.

Τελικά, όταν το βρήκε, είπε αγανακτισμένη: « Με το ίδιο το σχοινί να την κουβαλήσουν αυτήν που το πήρε » . Μια μέρα, ο αδελφός της πλούσιας έκανε αστεία με ένα όπλο από αυτά που είχαν αφήσει οι Ιταλοί – και χτύπησε την αδελφή του στο λαιμό. Έπρεπε να την μεταφέρουν στο νοσοκομείο και χρειάσθηκε σχοινί, για να την δέσουν επάνω σε μια ξύλινη σκάλα. Εκείνη την ώρα βρέθηκε το ένα κομμάτι σχοινί, το κλεμμένο, αλλά δεν έφθανε. Έφεραν και οι δύο άλλες γειτόνισσες τα δικά τους κλεμμένα κομμάτια και την έδεσαν στην σκάλα και την μετέφεραν στο νοσοκομείο. Έτσι πραγματοποιήθηκε η κατάρα της γριάς. « Με το ίδιο σχοινί να την κουβαλήσουν ». Και τελικά πέθανε η καημένη. Ο Θεός να την αναπαύση. Βλέπετε, έπιασε η κατάρα στην πλούσια, που δεν είχε οικονομική ανάγκη. Οι άλλες είχαν την φτώχεια τους, είχαν κάποια ελαφρυντικά.

Πηγή: iellada.gr